[Kai Jensen.]

ministeren. Udvalgets flertal, d.v.s. hele udvalget med undtagelse af de ærede medlemmer hr. Funck Jensen og hr. Thorkil Kristensen, enedes om ændringerne under nr. 1, 6 og 7. Ved ændringsforslag nr. 1 er der foretaget visse ændringer i skalaen, sådan at der bliver en væsentlig lettelse udover den lettelse, som finansministeren allerede har foreslået for indtægter fra 8 000 kr. og opefter. Udvalget har ment, at det var rigtigst at give disse indtægter, som ligger umiddelbart ved sygekassegrænsen og lige derover, en yderligere lettelse. Ligeledes er der sket den ændring, at det mindre tillæg, som indtægterne over 20 000 kr. havde i det oprindelige forslag, er blevet reduceret en del, således at der nu bliver en mindreindkomst for statens vedkommende på omkring 30 mill. kr. i forhold til forslaget, som i forvejen havde ca. 93 mill. kr. Alt i alt skulle det dreje sig om en mindre udskrivning på mellem 120 og 125 mill. kr. i forhold til udskrivningen i fjor.

Ændringsforslag nr. 6 er en praktisk foranstaltning, som giver finansministeren beføjelse til i visse tilfælde, hvor der er tale om gevinster, at beregne afgiften på lignende måde, som når der er tale om lotterigevinster i klasselotteriet, altså med en 15 pct. afgift i stedet for som egentlig, at man skulle have provenuet af denne gevinst lagt ovenpå sin egentlige indkomst.

I lovforslagets § 1, stk. 1 c, har man givet udsættelse for de kooperative virksomheders selvangivelser i en måned, så at de nu først skal fremsende deres selvangivelser senest ved udgangen af maj måned, som følge af at deres grundlag for selvangivelsen fuldkommen er omlagt.

Ændringsforslag nr. 5 går ud på, at reglerne i udskrivningslovens § 16 ikke skal komme til anvendelse ved udbetaling til medlemmerne f. eks. af en brugsforening, d.v.s. at det udbetalte beløb til medlemmerne ikke medregnes i indkomstsskatten for skatteåret 1949—50.

Idet jeg går ud fra, at mindretallene selv vil redegøre for deres stilling til forslaget, skal jeg på flertallets vegne anbefale lovforslaget til vedtagelse her i det høje ting med de ændringer, som er foreslået af flertallet.

Edvard Sørensen: Da lovforslaget var til første behandling, udtalte jeg, at når man ser på den økonomiske udvikling, må man erkende, at der stadig i Danmark er for stort et forbrug og for ringe en opsparing. Og når det er tilfældet, må de nødvendige skatter i betydeligt omfang lægges på forbruget og lettes for indkomst- og formueskattens vedkommende. Det er den linie, vi har forsøgt at følge ved lovforslagets behandling, men udover dette ønsker vi, at regeringen holder igen på bevillinger og nye lovgivningsområder, der er stærkt pengekrævende, og at der gennemføres betydelige besparelser i den offentlige husholdning. Den udvikling, den offentlige økonomi er inde i, vil og kan gøre den danske befolkning fattig og fremme den socialisering, vi er modstandere af.

I udvalget har vi arbejdet for, at den samlede skattebyrde for indkomstskattens vedkommende blev betydelig nedsat, og at denne nedsættelse ikke alene kom til at gælde for de laveste indtægter, men også for mellemindtægterne, og at de større indtægter ikke fik skattepålæg. Under forhandlingen måtte vi bedømme forholdene sådan, at der ville være flertal i folketinget for regeringens forslag, og vi havde da valget imellem at lade lovforslaget blive vedtaget i den forelagte form eller at forsøge på at få det affattet i en skikkelse, der lå nærmere ved vore ønsker, end lovforslaget gjorde. I den forelagte finansplan er der efter vor bedømmelse betydelige reserver, og der ville derfor være baggrund for en skattenedsættelse, hvis regeringen mente, at den ville slække på den konsolideringspolitik, der blev ført stærkt frem i venstres regeringstid. Vi gav derfor regeringen tilsagn om, at vi for den lempelse, vi ønskede for indkomstskattens vedkommende, var villige til at give erstatning ved forhøjelse af skatten på cigaretter og ispinde, men det blev pure afvist af finansministeren, og det er derfor under finansministerens ansvar, at konsolideringspolitikken muligvis formindskes.

Overskuddet på finansloven har vi ønsket at båndlægge, således at regeringen ikke fristes til at optage nye opgaver, fordi der er midler til rådighed. En opgave, vi ved kommer, er forsvaret, og det overskud, der bliver, har vi truffet aftale med finans-